

for de ufaglærte. Problemet er, at Socialdemokraterne øjensynlig endnu ikke har forstået, at der er noget, der hedder social ulighed med hensyn til sundhed, og lige præcis de ufaglærte grupper har ikke fået forlænget deres levetid, har ikke fået forbedret deres sundhed, og mange af dem har i dag behov for at gå på efterløn som 60-årige, og dem vil Socialdemokraternes udspil jo også forringe efterlønsordningen for.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Socialdemokratiet har udmærket forstået, at der er forskel på, hvor lang restlevetid forskellige grupper i det danske samfund har. Derfor har vi lavet en meget udmærket ordning i et forsøg til velfærdsreform, som går ud på, at vi siger, at minimumsindsatsen på arbejdsmarkedet er 38 år, som netop sikrer, at vi får alle dem med, som er startet tidligt på arbejdsmarkedet, stilladsarbejdere, jord- og betonarbejdere og andre, så de får retten til at kunne gå på efterløn prompte, når de fylder 62 år.

Til gengæld har vi sagt, at de mange akademikere, som starter senere, dem, der ikke har det hårde, fysisk nedslidende arbejde, og som også lever længere end specialarbejderne, får lov til at få efterløn senere, eller også kan de slet ikke få efterløn.

Det er solidaritet, så det klodser, for på denne her måde sikrer vi, at vi bevarer efterlønnen i 5 år fuldt ud, og – glem det nu ikke – vi sikrer også alle de grupper på 3F's område, på HK's område og andre steder, hvor man ikke har fået folk med, fordi de ikke har betalt til efterlønsbidraget; her får vi en meget større gruppe med.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at Socialdemokraterne nu er begyndt at få øjnene op for den ulighed, der er i samfundet. Men det undrer mig alligevel, at hr. Henrik Sass Larsen holder fast i sin analyse af, at uligheden for to borgere i Køge ikke bliver større, hvis den ene har en ejerbolig og den anden ikke har.

Derfor vil jeg godt bede hr. Henrik Sass Larsen beskrive lidt mere præcist: Hvad er ifølge hr. Henrik Sass Larsen så ulighed i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Som jeg sagde tidligere, er jeg ked af, at det eksempel står som en generel mærkat, at det skulle være udtryk for min generelle holdning til lighed. Det er det sådan set ikke. Jeg er meget opmærksom på, at der er stor forskel på folk, og at der sådan set også er stor ulighed mellem ejere og lejere i det her land. Det har jeg ingen problemer med at forstå.

Men jeg vil sige, at hvis man vil bekæmpe ulighed, hvis man vil gøre noget ved det, så skal man gøre, som vi sagde i vores tale og skriver i vores finanslovoplæg, nemlig sørge for, at folk får en uddannelse, sørge for, at folk får et job, sørge for, at folk får succes i tilværelsen, og at man kan hjælpe dem på alle mulige strækninger.

Det er ikke muligt i større omfang at gå ind og lave omfordeling på boligområdet, hvis det er, at man vil opretholde en større lighed i det her samfund. Det kommer ikke til at virke; det kommer til at virke uretfærdigt.

Mange mennesker i det her samfund, også almindelige specialarbejdere eller hårdtarbejdende mennesker, har ikke råd til at sidde i deres boliger, hvis vi begynder at brandskatte boligerne, og det kan altså ikke være målet i et velfærdssamfund. Vi har i Socialdemokratiet knoklet for, at folk kunne få deres egen ejerbolig, at de kunne være stolte af, at de også har noget, som er deres, og jeg kunne ikke drømme om at brandskatte dem, således at de ryger ud derfra.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg slet ikke snakket om brandskatning, så jeg ved slet ikke, hvor hr. Henrik Sass Larsen har det fra. Jeg vil bare godt have, at hr. Henrik Sass Larsen forholder sig til ulighedsbegrebet.

Jeg kan forstå, at hr. Henrik Sass Larsen er enig med mig i, at en kontanthjælpsmodtager, der ikke ejer fast ejendom, og som bor i Køge, udsættes for en højere grad af ulighed på grund af de prisstigninger, der er kommet på husene i Køgeområdet. Er hr. Henrik Sass Larsen ikke enig med mig i, at de prisstigninger, vi oplever på boliger i visse dele af landet, dels giver ulighed mellem de mennesker, der ejer en bolig, og de mennesker, der ikke ejer en bolig, dels ulighed mellem landsdelene? Har man en bolig i bestemte egne af landet, taber man mange penge på det. Vi så det jo forleden dag, hvor der var en forskel på 4 mio. kr. på helt præcis samme type bolig. Er det ikke ulighedsskabende?